

DERIV. El *Biguerar*, en la boscosa vall de Benigànim (xxxii, 10.8).

BIJAUCA

Nom d'una pda. de Tàrbena (Marina de Callosa), xxxiv, 174.3. Nom que intriga per la seva singular estructura, isolat, d'origen incert. En *DECat* I, 559b30, ja vaig fer-ne algunes conjectures, sospesant la possibilitat de relacionar-lo amb *bajoca* 'tavella de la llegum' (i *bajoc* 'babau'), les quals topen amb el fet que l'ètimon d'aquest apel·latiu sembla haver tingut o, no pas AU, tenint en compte que hi ha o occitana (no au), en el gc. pirin. *bajòca* (i *bajoc* en el sentit de 'babau', en altres dialectes occitans), 558b56-59a21.

L'estructura de *Bijauca* recorda la freqüent A-AU dels celtismes romànics (*alanda*, *bacauda*, *bascauda*, cf. *PVArGc*, s. v. *basçòja*), i de tants NLL, com *DARAUCA* (*Valarauga* < DAL-ARAUR-ICA); però aquesta semblança, encara que no sembli serà casual, vist que aquestes valls del SE. valencià no són pas gens de substrat cèltic; una de les conjectures etimològiques preses allí en més consideració, amb el nom de tribu gallo-cèltica BODIÓCASSES, abreujat més tard en BADIÓCAS (> *Ba-yeux*), justament té ò, en contradicció amb *au* de *Bijauca*. Igualment si es tracta de BAJANA encruat amb el mossàr. *šulūqa* 'tavella de llegum' com suggereixo en el *Supl.* al *DECat*.

No sembla arabisme: per l'estructura quadrilítera i un mot rar *bağğaq* «bavard» (amb substantiu i verb corresponents «verbiage, baliverne», *Dozy*, *Suppl.* I, 51b), estrany a l'àrab comú (només en el egipci *Boqtor*), encara que la *ā* davant *q* pogués pronunciar-se quasi com ò, no serveix semànticament, ni correspon al diftong de *Bijauca*.

És, però, ben possible que es tracti d'un NP compost amb *Abu-* (cas compl. *Abi-*), que en els NPP i NLL apareix reduït a *Bu-* ben sovint, però també a *Bi-*. El mot *ğauq*, *ğauqa* 'colla, banda de gent' (encara que d'una arrel escassa en àrab, i estranya a *RMa* i *PAlc*) està ben documentat en autors africans i orientals de l'Edat Mitjana (Abu-l-Walid, 1001 *Nits*, *Boqtor*, *Dozy* I, 235). Llavors tenim dret a postular un NP *Bi-ğ-ğauqa. No desconfiem de la idea per no trobar-ne notícia en reculls de NPP (*GGAlg*, Hess, Littmann); perquè, més que NP pot ser sobrenom format amb (A)*bi*/(A)*bu* mer exponent semàntic (abstracte tant com personal); versemblant que fos un sobrenom, amb el sentit 'el de la colla, de l'escamot', aplicat no sols a algú sinó també a un lloc freqüentat per una colla de gent tal o tal.

BIJÒRRI

Partida del Pago (obac) d'Alós d'Àneu, V. *PVArGc*, 312 b17, on apunto la possibilitat que es relacioni amb un mot gascò del Comenge, *bajòrd*, -òrdi 'vi, vi dolent', i *bajou*, *bajourado* 'tuf', d'origen ignot. Però com

que a Isil (xx, 167, 176) el mateix nom es pronuncia *bižòre*, la *i* pot ser responsable de la palatalització en *ž*, és més fundat creure que ve del mateix nom que *Bisaurri* i *Besora* passant per la contracció *Bisaurri*.

BILAIRE

Partida te. Monòver (prop del de Salinas) xxxvi, 86.10, *el Bilaire* (1971). També *Vilaire* cognom (deu ser rar, car no en *DAG* ni *AlcM*); Samuel *Vilaire* Turull, autor de «Alcudia, breu informació para el visitante (Palma 1956). Semblen noms mossàrabs: VILLARIA masculí plural 'els vilars', cf. Mas de *Biller* (*bilé*) te. Cabanes de l'Arc (xxix, 124.4); menys versemblant pensar en BELLUM AGRUM 'camp bonic': car 'bo' (com en *Bonaire* BONUM AGRUM) entra més que 'bell' en l'ordre d'idees de la gent rústica.

Bilambuts, -utx, V. *Benaüt* *Bilarda*, V. *Beliarda* *Bilena*, *Billeneta*, V. apèndix a *Belianes* *Bilbo* (a Viu de Ll.) i *Biliba*, V. *Vilba* *Bille(r)*, V. *Bilaire* *Billoro*, -llouru NP rbg. i *Billuera* eiv., V. *Villores* *Els Billomos* (-lòmos), pda. de Costur (xxix, 9.19), moss. de VALLE DE ULMOS 'vall dels oms'.

Billot (*biłót*), barranc de la Font de ~ te. Biar, probablement de l'àr. *bällút* 'roure' (veg. *DECH* s. v. *bellota*).

Billa, V. *Bislam*

BIMBOCA, Forat i Coll de ~

Entre el Moixeró i la Serra del Cadí. En *DECat* 512a 4-25 ja estudio aquest nom, pron. *bimbókə* (1928); CATORRAS (*Pir. Cat.*, Berguedà); *Cova Mimboca* (en *Sota Terra Cl. Mu. Tssa.* I, 9), demostrant-li l'etimologia ABINCI BUCCA 'boca de l'avenc'; notem que el nexa -mb- en fonètica catalana demostra que ha de ser un compost, i la *ó* descarta el sufix -occu, -a, i hi revela el mot *bóca*, BUCCA. Un nom semblant veg. en *Bocavertella* entre Prats de Molló i Rocabrúna.

Binabuts i *Binambuts*, V. *Benaüt* *Binalagant*, V. *lagant* *Binamaímó*, V. *Vinanaímó* *Binamussa*, V. *Vinamussa* *Binarràs*, V. -ras, *Beni(r)*-

BINARRISC

En te. de Teulada (Marina Val.) (xxxiv, 61.15): segurament mossàrab, amb *b-* arabitzant, de *Pena* (*del*) *risku* = castellà *risco* 'cingle', cf. *Rasquera*.

Binasqué, V. *Benasquer* *Binaumaia* men. V. s. v. *Almallia*, vol. I, 37 *Binaüt*, V. *Benaüt* *La Binguera*, V. *Berenguer*